

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců Mgr. Jiřího Gottwalda a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D., v právní věci žalobců a) **Ing. J. H.**, b) **J. H.**, c) **Ing. R. H.**, d) **M. H.**, zastoupených Mgr. P. H., jako obecným zmocněncem, proti žalovanému **Městskému úřadu v Bílovci** se sídlem 17. listopadu 411, Bílovec, zastoupenému JUDr. Karlou Návedlovou, advokátkou se sídlem v Bílovci, Wolkerova 1140/2, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 3.11.2010 č.j. V/26253-10/10903-2004/kovj, ve věci zastavení řízení o odstranění terénních úprav,

t a k t o :

- I. Řízení **se** vůči žalobcům a), b) a c) **zastavuje**.
- II. Žalobci a), b) a c) a žalovaný **nemají** vůči sobě právo na náhradu nákladů řízení.

III. Rozhodnutí Městského úřadu Bílovec ze dne 3.11.2010 č.j. V/26253-10/10903-2004/kovj se **zrušuje** a věc se **vrací** žalovanému k dalšímu řízení.

IV. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobkyni M. H. na náhradě nákladů řízení částku 3037,- Kč ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou ze dne 1.8.2012 se žalobci domáhali přezkoumání výše uvedeného rozhodnutí žalovaného (dále také „stavební úřad“), jímž bylo zastaveno řízení ve věci „odstranění nepovolených terénních úprav původní komunikace obce Vřesina“. Žalobci při podání žaloby zaplatili soudní poplatek v částce 3.000,- Kč.

Podle § 2 odst. 2 písm. a) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o soudních poplatcích), ve věcech správního soudnictví je poplatníkem poplatku za řízení ten, kdo podal žalobu nebo jiný návrh, kterým se zahajuje řízení. Podle položky 18 přílohy k zákonu o soudních poplatcích činí poplatek za žalobu ve správním soudnictví proti rozhodnutí správního orgánu částku 3.000,- Kč.

Jak již dovodil i Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 10.8.2011 č.j. 1 As 74/2011-251, www.nssoud.cz, v případě, kdy žalobci nejsou nerozlučnými společníky, je každý z žalobců samostatným účastníkem řízení, a proto je každý z žalobců samostatným poplatníkem soudního poplatku.

Žalobci spolu s podáním žaloby zaplatili jen soudní poplatek ve výši 3.000,- Kč, proto je soud vyzval k doplacení soudního poplatku ve výši 9.000,- Kč a poučil je o následcích nesplnění této výzvy. Zástupce žalobců sdělil soudu, že soudní poplatek z žaloby ve výši 3.000,- Kč byl zaplacen žalobkyní d) M. H. a další poplatek podle něj již nemá být soudem požadován.

Soud tedy řízení o žalobě žalobců a), b) a c) zastavil podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích pro nezaplacení soudního poplatku ani v náhradní lhůtě.

O náhradě nákladů řízení mezi žalobci a), b) a c) a žalovaným bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s.ř.s.), podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

K věci samé soud zjistil z obsahu správních spisů, že v roce 1995 zahájil stavební úřad řízení o odstranění terénních úprav podle § 88 zákona č. 50/1976 Sb., v tehdejší znění (dále jen starý stavební zákon), toto řízení bylo v roce 2007 zastaveno, o odvolání H. rozhodl Krajský úřad Moravskoslezského kraje, jehož rozhodnutí bylo k žalobě H. zrušeno zdejší soudem dne 19.11.2008 pod č.j. 22 Ca 246/2007-50. Odvolací orgán poté zrušil rozhodnutí stavebního úřadu a vrátil mu věc k dalšímu řízení. Nyní napadeným rozhodnutím stavební úřad dne 3.11.2010 opět řízení zastavil, a to podle § 66 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen nový správní řád), usnesení jen poznamenal do spisu, nikomu jej nedoručoval, a uvedl, že se proti němu nelze odvolat. V odůvodnění tohoto usnesení je uvedeno, že řízení o odstranění terénních úprav nemělo být vůbec zahájeno, neboť terénní úpravy byly součástí stavby „jednotné kanalizace obce Vřesina“ (stavba povolena rozhodnutím z roku 2006, součástí stavby byly i úpravy terénu, revizní šachty byly vyvedeny až na úroveň současného terénu, musely být obsypány). Stavební úřad provedl obhlídku terénu, zkontroloval hloubku uložení kanalizace pod terénem, přičemž zjistil, že největší hloubka uložení kanalizace je 4,33 m pod povrchem, a ne 14 m, jak uvádějí majitelé domu č.p. X (tj. H. – pozn. soudu). Z toho stavební úřad dovodil, že terénní úpravy musely být součástí stavby kanalizace.

Žalobkyně uvedla v žalobě, že s rozhodnutím stavebního úřadu se po opakovaných urgencích seznámila dne 20.7.2012. Správní orgán podle ní vůbec nezkoumal skutečný rozsah provedených terénních prací, jakým způsobem tyto úpravy změnily odtokové poměry v místě. Dále nedbal závazného právního názoru soudu uvedeného v rozsudku ze dne 19.11.2008 pod č.j. 22 Ca 246/2007-50. Žalovaný jednal naprosto účelově ve snaze zbavit se odpovědnosti za věcné vyřízení věci, nevyrozuměl účastníky řízení o rozhodnutí, takže ti nemohli proti němu brojit právními prostředky.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 s.ř.s.) a dospěl k závěru, že rozhodnutí je nutno zrušit.

Žalovaný sice postupoval podle správního procesního předpisu (viz § 179 odst. 1 věta druhá nového správního řádu – a contrario), avšak zvolil pro tuto věc nepřipustný nástroj. Jak vyplývá z rozsudku Nejvyššího správního soudu (dále jen NSS) ze dne 26.8.2013 č.j. 8 As 76/2012-35, *postup podle § 66 odst. 2 nového správního řádu je přípustný tehdy, pokud v řízení nastanou skutečnosti objektivního charakteru, v důsledku kterých nelze v řízení dále pokračovat. Jestliže je správní orgán oprávněn z úřední činnosti zahájit správní řízení, musí mít rovněž možnost takové řízení zastavit. Společným rysem těchto předpokladů je, že v jejich důsledku nemohou utrpět práva účastníků řízení. Proto není třeba, aby byl k dispozici opravný*

prostředek proti takovému usnesení. Řízení o odstranění stavby nelze zastavit podle § 66 odst. 2 nového správního řádu. Podstatou nepřipustnosti postupu podle tohoto ustanovení je potřeba zachovat procesní práva ostatních účastníků řízení. Stavební úřad měl vydat rozhodnutí podle § 67 nového správního řádu, proti kterému je přípustný opravný prostředek a řádně jej účastníkům doručit.

Krajský soud se zcela ztotožňuje s výše uvedeným názorem NSS, který je plně použitelný také na zde řešený případ. V řízení nenastaly žádné skutečnosti objektivního charakteru, pro které by nebylo možno v něm pokračovat. Stavební úřad prováděl dokazování (písemnostmi, šetřením na místě samém) a vyvozoval z něj věcné závěry. Napadené rozhodnutí neobsahuje žádný relevantní důvod pro zastavení řízení podle § 66 odst. 2 nového správního řádu. Stavební úřad svým postupem porušil přinejmenším právo žalobkyně na doručení rozhodnutí a využití řádných opravných prostředků, což také žalobkyně v žalobě namítla.

Soud proto zrušil napadené rozhodnutí žalovaného v souladu s § 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s., aniž se zabýval konkrétními věcnými žalobními námitkami.

Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 1 s.ř.s., když žalobkyně byla v řízení úspěšná a vzniklo jí tak vůči žalovanému právo na náhradu nákladů řízení. Náklady tvoří zaplacený soudní poplatek a poštovné v částce celkem 3037,- Kč. Vzhledem k odlišné úpravě s.ř.s. a o.s.ř., týkající se nabytí právní moci rozhodnutí (srov. § 54 odst. 5 s.ř.s., § 159, § 160 odst. 1 o.s.ř.), uložil soud žalovanému povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá toto vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

V Ostravě dne 6. srpna 2014

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu